

Konečně měla tlamu na obrubě kbelíku. Harry zatajil dech, co nejopatrněji ho postavil na zem a couvl.

Charlie si sedl na bobek vedle kozy a pozorně ji studoval. „Vypadá to, že je v pořádku,“ prohlásil nakonec. „Oči má jasné. Nos je čistý a dech pravidelný. Srst má taky v dobrém stavu a stejně tak paznehty.“

„Ale stejně vypadá nervózně,“ podotkla Judy.

Charlie přikývl a Harry si všiml, že koza se od nich nesnaží odejít a připojit se ke stádu, přestože už všechny granule z kbelíku snědla. Neustále se ohlížela ke stěně útesu, jako by něco hledala.

„Má plné struky,“ poznamenal Charlie, který ji stále prohlížel.

„Znamená to, že má kůzle?“ zeptala se Judy. „Možná proto je nervózní. Mohlo se jí zatoulat, když sešplhala z útesu.“

„To je možné,“ odpověděl Charlie. „Ale kozí struky se můžou plnit mlékem ještě mnoho měsíců po odstavení, takže to nedokážu říct s jistotou.“

Zatímco mluvil, koza opět zamečela a zamířila zpátky na kraj útesu. „To je divné,“ prohodil Charlie se zamyšleným výrazem.

„Třeba je kůzle nervózní, když vidí tolik